

τότε εἶδον πάντες τὸ προῖόν τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, δηλαδή δύο Γερμανοὺς ἐνωθέντας εἰς Ῥώμην, ὅπως μεταβάλλωσι τὴν περὶ τὰ καλὰ αἴσθησιν ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Βίγκελμαν ἐξήλοιπὸν οὕτω τιμώμενος ἐν ἱταλίᾳ. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1763 εἶχεν ἐκλεχθῇ πρόεδρος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ῥώμης, ἀκολουθῶν δὲ ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικάνου.

Προσκληθεὶς εἰς Γερμανίαν ὑπὸ τῶν ἐπαγωγῶν προσφορῶν τῶν ἡγεμόνων διέμεινεν ἐπὶ τινα χρόνον εἰς Βιέννην, ὅπου οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ τὸν πείσῃ νὰ μείνῃ διαπαντός. Ἐπέστρεψε λοιπὸν εἰς Τεργέστην ὅπως ἐπανακάμψῃ εἰς Ῥώμην· ἀλλὰ δὲν εἶχεν εἰσέτι φθάσει εἰς τὴν Ἀδριατικὴν ὅτε ἐδόλοφονήθη ὑπὸ τινος κακούργου ὀνόματι Ἀρχαγγέλου. Ὁ αἰσχρὸς οὗτος κατορθώσας νὰ κερδήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀρχαιολόγου, προσποιούμενος μεγάλην κλίσιν πρὸς τὰς τέχνας, τὸν ἐπλήγωσε δι' ἐγχειριδίου ἔντινι χωρίῳ. Ὁ Βίγκελμαν δὲν ἐπέζησε τῶν πληγῶν του παρ' ὅσον χρόνον ἐδέχσεν ὅπως καταστήσῃ τὸν καρδινάλιον Ἀλδάνην καθολικὸν αὐτοῦ κληρονόμον. Ἐτελεύτησε δὲ τὸν βίον τῇ 8 Ἰουνίου 1768.

(Ἐκ τοῦ Γαλλ.) Γ.

ΘΩΜΑΣ ΜΟΥΡ.

Θωμᾶς ὁ Μοῦρ (Moore) ἦν ὁ ἐνδοξότερος μετὰ τὸν λόρδον Βύων. ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας. Ἰρλανδὸς καὶ καθολικὸς, γεννηθεὶς ἐν Δουβλίῳ ἐν ἔτει 1779, ἐκ πενιχρᾶς οἰκογενείας, ἐδρέψατο τὸ πρῶτον ἄθος τῆς ποιήσεως περὶ τὴν ἐγκύκλιον ἐτι διατρίβων μᾶθῃσιν, καὶ ἐκκαιδεαστὴς ἤδη ἔγραψεν εἰς τὰς μεγάλας ἐπιθεωρήσεις τῆς πατρίδος του. Ἐξέμνησε τὴν κατὰ τὸ 1798 ἐπανάστασιν

τῆς Ἰρλανδίας, καὶ ἡ πολιτικὴ ἤθελε προσελκύσει αὐτὸν ἀπὸ τῶν κόλπων τῶν γραμμάτων, ἀν' ὅ τότε ἀντιβασιλεύον τῆς Ἀγγλίας· δὲν ἤθελε τὸν παραδῶσθαι εἰς τὰς μούσας. Ἐγένετο ἑταῖρος καὶ φίλος ἐπιστήθιος τοῦ Βύρωνος, ὅστις δὲν ἠθέλησε νὰ δημοσιεύσῃ ποιήματι τι ἰνδικὸν ὅπως ἀφήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ LallaRoeck τοῦ συναδέλφου του Μοῦρ· τὴν δὲ φήμην καὶ τὴν δόξαν τοῦ ποιήματος τούτου ἐξήλειψε μόνον ὁ Child Harold τοῦ Βύρωνος. Τὰ ἄλλα συγγράμματα τοῦ Μοῦρ εἰσὶ, μετὰ τῶν ἄλλων, ἡ Σάτυρα τοῦ Post-Baq, οἱ Ἑρωτες τῶν Ἀγγέλων, τὰ ὅποια ἔγραψεν ἐν Παρισίοις, ὁ Ἐπικούριος κτλ. Ἐκέκμητο τὰ ἀληθῆ ἀπομνημονεύματα τοῦ λόρδου Βύρωνος, τὰ ὅποια κατέστρεψεν, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ ἐκδότου Μοῦράου. Οὐδέποτε ἐγνώσθη ἡ αἰτία τῆς θυσίας ἢ τῆς σκληρότητος ταύτης. Ὁ Μοῦρ κατόκει τὸ ὠραῖον κτῆμα τοῦ Hoperton, ὅπερ τῷ εἶχε καταλίπει ὁ μαρκέσιος τοῦ Λανδστάουν, καὶ ἐνθα ἐτελεύτησε κατὰ τὸν μάρτιον τοῦ 1832, χωρὶς ἄλλης θλίψεως ἢ ὅτι ἐπέζησε τῆς δόξης αὐτοῦ.

ΗΘΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

(ἴδε φυλλάδ. 43.)

Ἀλλὰ θέλουν τοὺς συζύγους των διὰ νὰ λάμψουν μόνον πρὸς τὴν γῆν, ὡς κομῆται, καὶ ἀδιαφοροῦν διὰ τὸ μέλλον, ὅπερ μαῦρον καὶ σκοτεινὸν ἐκτυλίσσεται μετ' ὀλίγον ἐνώπιόν των, καὶ ὅπερ ματαίως τότε καταζητοῦν νὰ ἀποσकुθάλίσωσιν, αὐτὴ προσκολληθῇ εἰς αὐτὰς ὡς τὸ ἱμάτιον τοῦ Ἡρακλέους, διότι ἀνατρέφονται μὲν ἴσως καλῶς, ἀλλ' ἐκπαίδευσονται κάκιστα, καθότι ἀντὶ νὰ μάθωσι τὰ χρῆμα καὶ καθήκοντά των, ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἐκμάθησιν ἀντικειμένων διαχυτικῶν καὶ παρέργων, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν τὰς ὠφελοῦν καὶ πλεονάκις τὰς βλάπτουν· διὸ βλέπομεν νεάνιδας ὑπανδρευομένας, αἵτινες δὲν γνωρίζουν οὐδεμίαν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, οὐδεμίαν οἰκιακὴν ἢ δημοσίαν ἀρετὴν, ἀλλὰ κουφῶνται, λέγουσαι, ὅτι ἐγένοντο τέλειαι εἰς τὴν ὄρχησιν, τὴν μουσικὴν, τὴν ζωγραφικὴν, ὅτι ἔμαθον νὰ στιχοιργοῦν, νὰ συγγράφουν ἢ ν' ἀναγινώσκουν μυθιστορήματα καὶ ὅτι δὲν εὔρον καίρῳ νὰ μάθωσιν ὅποια ἔπρεπε νὰ γινώσκωσι.

Λυπεῖται καὶ δυσανασχετῇ ἡ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου, βλέποντος ταύτας τὰς διαφορὰς, καὶ οἰκτερεῖ τὴν ἀνθρωπότητα, διότι ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὰ παρελθόντα δὲν παραδειγματίζεται· ὡραία νεάνιδες, ἀγλάισμα τῆς ὑπάρξεώς μας, διατὶ ἀπὸ ἔχετε τὴν τύχην νὰ ἐκπαιδευθῆτε κάλλιον τῶν μητέρων καὶ προγονῶν σας, ἀπὸ τὰ θέλγητρά σας.